

A mi családjunk regénye, avagy egy iskola rendhagyó évnyitója

HORVÁTH LÁSZLÓ

lacibacsi@puskas.hu

Az 1900-as évek elején Kolossváry Endre postai műszaki főigazgatóban – a továbbiakban: Atyánkban – megfogant a gondolat: Önálló oktatási koncepciót kell létrehozni, mert az állami képzés sem tartalmában, sem színvonalában nem felel meg a már európai posta igényeinek. A licitet a Magyar Királyi Posta – a továbbiakban: Édesanyánk – elfogadta és elsőként 1906-ban megszületett a hathónapos, bentlakásos műszerészátképző tanfolyam, amely 30 fővel – a továbbiakban: Nővérkéinkkel – a Gyáli úti Posta Központi Anyagszertárának második emeletén tréningeztek.

Mivel az új tudással felruházott, kisminkelt, felvarrott ráncú Nővérkéink után igencsak kapkodtak Édesanyánk összes cégén belül és kívül is, Atyánkban új gondolat fogant: saját iskolát kell építeni! Édesanyánk is nyitott volt az elképzelésre és hat éves vajúdás után, 1912. október 24-én világra hozta második gyermekét – a továbbiakban: Minket – a Posta Műszerész Tanonciskolát. Hányatott XX. századot kellett megélnünk. A két világháborút megtévezve a '29-es gazdasági világválságot is túléltek, és amikor a II. világháború sebeit betapasztva végre belaktuk a II. emeletet, jött az államosítás. Elragadtak szüleinktől és 1950-től a Munkaerő-Tartalékok Hivatala lett nevelőnk, vagyis Mostohánk.

Mostohánkra – a népmesei motívumokkal ellentétben – semmi rosszat nem mondhatunk, érettségi vizsgáztatási és technikusképzési joggal stafírozott ki bennünket, majd így felértékelve visszaadott Édesanyánknak, az immár szocialista Postának, aki nagy-nagy szeretettel ölelt ismét kebelére és mindent megtett a megfelelő frigyünkért. 1953-ban jött el a nagy nap: kiházásítottak bennünket és felvettük Puskás Tivadarnak, a telefonközpont gondolatkielégítőjének és az új média, a műsorszórás első megvalósítójának; a telefonhírmondó feltalálójának nevét. A névadás a lehető legautentikusabbra sikeredett, hiszen átviteltechnikát, távbeszélőtechnikát és rádiótechnikát tanítottunk, mely tárgyakkal lefedtük névadónk teljes feltalálói palettáját. (Az már csak a XX. század utolsó évtizedének híre, hogy a távírótechnika oktatásával az iskola 60-80 évvel megelőzve korát, aktív részese lett a non-voice szolgáltatások kialakításának, melyből először az adatátviteli hálózatok, majd maga az Internet fejlődött ki.)

A mézeshetek egészen 1962. szeptember 1-jéig tartottak. Ekkor avatkozott be ismét az állam az Iskola, pontosabban a Technikum, egészen pontosan Magyaror-

szág legjobban prosperáló technikumainak az életébe. Egy kormányrendelettel létrehozták a Puskás, a Kandó, a Bánki, az Ybl „második emeletén” a felsőfokú technikumokat. Fokozatosan kiszorítva ezzel a technikusképzést saját tantermeikből, saját laboratóriumaikból, elcsábítva, főiskolai tanári besorolással kecsegtetve a legjobb elméleti és gyakorlati oktatókat.

A tízszeres túljelentkezés, vagyis a színvonal indikátora, a népszerűség indexe néhány év alatt felére, majd negyedére csökkent. A tananyag, a követelmények központosodtak és 1970-ben bekövetkezett a második államosítás. A Mezei Gyula által fémmjelezett Fővárosi Tanács VB. Oktatási Főosztály minden budapesti technikumot, így a Puskást is elszakította édeszüleitől és erőszakkal maga alá gyűrte. Kifutólag megszüntette a technikusképzést és 1974 után már csak „érettségizett portalanító szakmunkások” kerültek ki az alma mater falai közül.

A Fővárosi Tanács VB. – mint népmesei figura – gonosz Mostoha volt. Voltak kedves gyermekei, mint például a Lúdas Matyi szerzőjéről elhíresült tagozatos gimnázium, voltak megtűrt iskolái, mint a szakmunkásképzők és voltak a mindenáron leépítendő: a technikumok. A bezárást a Puskás csak azért úszta meg, mert 1976 szeptemberére a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Távközlési Tagozata Győrbe költözött. (Ők most a Széchenyi István Egyetem Műszaki Tudományok Kara, de erre 2001-ig kellett várniuk!)

A Gyáli úton maradt Híradástechnikai Szakközépiskolának is egészen 1994. július elsejéig kellett várnia, hogy a megvénült Mostoha, a Fővárosi Tanács VB. utódja visszaadja a XX. század végére már köhögve döcögő Posta éppen dinamikus megújuló műszaki utódjának, a Matáv-nak az alma matert.

Posta-Édesanyánk őszülő fürtjeit bordóra festették. Ráncait felvarrták, ismét férjhez ment, és új SE-né Matáv Krisztina55 néven nagyvilági életbe kezdett. Pazar udvartartásában elsőszülött édes gyermekének mindig jutott a legjobb falatokból. De SE-mostohaapáról is csak a legjobbakat mondhatjuk. Bevakolta épületünk ráncait, új tornacsarnokot építtetett, kicserélte a laborok néhol 40 éves műszereit, megíratta tankönyveinket és a napi betevő leves mellé mindig volt báránysült, bifsztek és csokoládés palacsinta fagyalattal... és volt Dimenzió Biztosító, szabadév, utazások, legalább 50 új diploma, munkaruha, szakkönyv, laptop és szélessávú otthoni inter-

net... Ja, és üdülési csekk, meg beiskolázási segély, de még lakás-felújítási kölcsön is...

És mi, mint jó gyerek, újra eminensek lettünk, be is írta az OH az ellenőrzőbe: „az Önök iskolájánál jobb iskolák száma matematikából: 0. Az Önök iskolájánál jobb iskolák száma szövegeértésből: 1.”

A szép, harmonikus, magyar család életét meg is irigyelték a meráni hercegek. Koholt vádak alapján elüldözték SE-mostohapapát és az Édesanya mellett megjelent ChM-mostohapapa az ágyasokkal: a mobilok anyja, a rendszerek anyja, a kábelek anyja... és így tovább. A Matáv-édesanya csak egy úrhölgy lett, méghozzá a legöregebb úrhölgy a háremben, vagy négyemben, ötemben, hatomban?!

ChM-mostohapapának nem az elsőszülött volt a kedvence. Sőt, átlendültünk a másik oldalra. A közel 100 éves elsőszülött gyermek csak nyűg volt a nyakán, míg végül azt mondatta volt: „2010. szeptember 1-jétől minden támogatást megvonunk, kivéve a bajnokok méltóságát az origón!” Röviden szólva az utcára lökött bennünket. Ez a fordulat azért is meglepő volt, mert az első 12 évben ránk költött – folyó áron – legalább 5 milliárd forintot, amiért természetesen örökké hálásak is leszünk és aminek az eredményei még évtizedeken keresztül látszani fognak az épületen, az évkönyvekben, a vizsgabizottságok jegyzőkönyveiben, a könyvtárak Puskás kiadóval fémjelzett tankönyveiben és mindenképp felett az évente kibocsátott 80-100 távközlési technikus, később villamosmérnökké, mérnök-informatikussá, mérnök-közgazdásszá váló Gyáli úti diák tudatában...

És akkor elérkezett 2010. június 3. (a szégyenletes Trianoni békediktátum aláíratásának 90. előestéje), melyen összeült a Fővárosi Közgyűlés Oktatási Bizottsága és a következő határozatot hozta:

„A mi nagy homokozónkban eddig 128 gyermek játszadozott, tanult, okosodott. Ki jobb volt, ki csintalanabb. Ki olimpiakonokat nevel, ki lókötőket, de mind a mi kutyánk kölyke. Mindért mi felelünk. Most itt van ez a kis Gyáli úti számkivetett árva. Igaz, hogy eddig sok borsot tört az orrunk alá: különösen a Fővárosi Komplex Elektrotechnikai, meg az Informatikai versenyeken – mindig elvitték a legjobb falatokat. Sőt, újabban ők csinálják a legjobb digitális képeket, a legjobb kisfilmeket... Igaz, hogy nem lenne kötelességünk befogadni őket... igaz, hogy mi nem vagyunk olyan gazdagok, mint a Nagy-Magyar Telekom, de ahol 128 éhes száznak jut kenyér, ott a 129-diket sem hagyjuk 'ebek harmincnyedére', így tehát 2010. szeptember 1-jével befogadjuk, kebelünkre öleljük és saját gyermekünként szeretve pátyolgatjuk tovább az idők végezetéig.”

Köszönjük Újpapi! – és legyen a mi családuknak ez a Te megnevezésed – ez egy igazán szép gesztus volt részéről. Minden igyekezetünkkel megpróbálunk megfelelni elvárásaidnak és minden tettünkkel a Te dicsőségedet fogjuk a továbbiakban fényezni.

Úgy legyen! Ámen!

Felhívás

Ezúton is felhívjuk Olvasóink figyelmét a Híradástechnika magyar folyamában való publikálási lehetőségekre. Elsősorban közérthető, széles olvasóközönségnek szóló, színvonalas áttekintő cikkeket várunk, amelyek egy-egy szűkebb szakterület érdekességeit mutatják be azok számára is, akik nem ezen a területen dolgoznak. Célunk, hogy a szakma egyetlen magyar nyelvű, színvonalas ismeretterjesztő folyóirataként közvetítsük az egyes részterületek helyzetét, fejlődésének irányait és legújabb eredményeit a minél szélesebb olvasótábor számára és formáljuk, befolyásoljuk a magyar szaknyelvet.

Várjuk Olvasóink jelentkezését a fentiek szerint elkészített kéziratokkal, az infokommunikáció különböző részterületeiről és határterületeiről, többek között az alábbi témákban:

- Adat- és hálózatbiztonság
- Digitális műsorszórás
- Infokommunikációs szolgáltatások
- Internet-technológiák és alkalmazások
- Médiainformatica
- Multimédia-hálózatok és rendszerek
- Optikai kommunikáció
- Társadalmi vonatkozások
- Távközlés-gazdaság és -szabályozás
- Távközlési szoftverek
- Teszthálózatok és kutatási infrastruktúrák
- Úrhírközlés
- Vezetéknélküli és mobil távközlés

Rendszeresen jelentkező rovatainkhoz is várjuk beküldött anyagaikat, melyek közül a következőket szeretnénk kiemelni:

- hazai és nemzetközi projektek ismertetése,
- konferenciákról, fontos szakmai eseményekről szóló beszámolók,
- a HTE szakosztályainak tevékenységét bemutató cikkek,
- egyetemi és kutatóintézeti egységek bemutatkozása,
- könyvismertetések.

A kéziratokat kérjük a főszerkesztőnek elektronikusan megküldeni a szabo@hit.bme.hu címre, akihez a témákkal és a cikkek elkészítésével kapcsolatos bármilyen kérdéssel is fordulhatnak a fenti e-mail-címen. A szerzőinknek szóló tájékoztató elektronikus változatát lapunk internetes portálján találhatják meg, a www.hiradastechnika.hu cím alatt.

A Szerkesztőség